

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXIV. De Apostolicis Constitutionibus circa Ritus Sinensis editis omnimode
observandis. 19. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

CXIV.

De Apostolicis Constitutionibus circa Ritus Sinenfes editis omnimode observandis.

Venerabili Fratri Polycarpo Episcopo Pekinensi
in Sina.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

Declaratio-
nes & Jura-
menta ab
Episc. Pekin.
ad S. Sedem
transmissa.

REDDITA Nobis fuerunt eodem tempore
duae Fraternalitatis Tuae epistola, prima
quidem die decima mensis Januarii elapsi anni
1743. qua gratiarum actionem Nobis, quod
Tibi Episcopatum Pekinensem in Sina contu-
lerimus, referre studes; altera vero die quinta
mensis itidem Januarii currentis anni 1744.
data, qua dolens quereris, Te apud Nos tam-
quam debita Apostolicis Constitutionibus ac De-
cretis obedientiae reum fuisse peractum. Una in-
simul cum hisce Epistolis tuis accepimus pariter
sollemnem iurisdictionem a Te in Episcopali tua
inauguratione delati, juxta formam ac tenorem
Tibi praescriptum in ipsis Nostri tuae ad Epi-
scopatum promotionis literis in simili forma
Brevis expeditis, Actum; necnon duo alia a Te
seorsim praescripta testimonia, alterum quidem
de iurejurando super Apostolica Constitutionis,
quae incipit *Ex illa die*: alterum vero de iure-
jurando etiam super alterius Apostolicae Consti-
tutionis, quae incipit *Ex quo*, observantia, praes-
titis. Hisce omnibus conjuncta erant nonnulla
etiam praescripta Missionariorum testimonia, qui
Te studiosum zelantemque super observantia
memorata Apostolica Constitutionis *Ex illa die*,
esse testabantur, quemadmodum tum ipse
Sacramento contestaris.

Adhortatio
ad exactam
Constitutio-
num obser-
vantiam.

§. 1. Sed Fraternalitati Tuae &c. & infra: id
unum in animo semper fixum permaneat, tam
apud Nos ipsos; quam apud Venerabiles Fra-
tres Nostros S. R. E. Cardinales negotiis & con-
sultationibus quarumcumque Congregationum
Apostolicae hujus Sanctae Sedis praepositos, plu-
rimum valere hoc unicum & maximum, ad ac-
cusationum veritatem falsitatemve dijudicandam
comprobandamque, argumentum, novam scilicet
post criminum delationes initam agendi rati-
onem. Quamobrem adesto animis, & enitere,
ut, quemadmodum Tu spondidisti, & Nos de
Fraternalitate Tua nobis pollicemur, ita deinceps
Te in omnibus rebus geras, ut tuam erga Apo-
stolicas Constitutiones, atque eas praesertim, de
quibus agitur, obedientiam, reverentiam, zelumque
non solum Nobis, sed universis etiam,
probare & reipsa demonstrare ex animo sat-
agas. Hinc enim fore confidimus, ut falsita-
tis redarguantur accusationes de gestarum re-
rum ratione a Te haecenus habita instructa.

Episc. ser-
vus circa Si-
nensis Eccle-
siae statum.

§. 2. Porro, ut ceteris in tuis Literis a Te
propositis satisfaciamus; asseris quidem, quod
cum per quatuordecim annos operam laborefque
tuos in Sacris Missionibus antea peragendis
impenderis, atque adeo optime noveris istarum
partium ac populorum ingenia, ac & rerum
vices, contestari praeceteris possis, praesentia
certe tempora exposcere, non angustiari vasa
carnis, sed dilatari spatia caritatis; ac propterea
melius fuisse consultum, res omnes in eodem,
quo reperiebantur, statu relinquere, cum
in praesentia omnis spes de exigenda a Christi-
fidelibus istarum partium debita Apostolicis Con-
stitutionibus obedientia penitus praecisa videatur:
Apostolica namque Sacrosanctum Jesu Christi
Evangelium praedicandi libertas, non tam im-

pedita, quam certe sublata est; quippe quod
Christifideles per vim metumque ad Idolorum
templa trahuntur; unde timendum est; ne pro-
ximum imminet Sacris Missionibus excidium:
Nec Fraternalitati Tuae, nec aliis in Vineam Dei
adlaborantibus, insunt vires, quibus per vim
etiam Christifideles, ut vestris mandatis ea, qua
par est, reverentia obediant, cogi possint: Tar-
tari pariter, & ipsi Fideles, tam intra Pekini ma-
nia, quam in suburbis, sub gravi dura servitu-
tis jugo degentes, omni procul dubio antiquis
indulgentiis permissionibusque per abusum inhaerentes,
ne a Dominis ad Imperatorem deferantur,
Apostolicarum Constitutionum observantiam
periculis ac tormentis posthabebunt; quamvis
Fraternalitas tua alique Missionarii per pastorales
exhortationes monere obstetricare minime omittant.

§. 3. At liceat ut Fraternalitati Tuae replicemus,
post susceptum consilium onusque per tot
annos retinendi servarique faciendi Patrios Sina-
rum Ritus, praesertimque caeremonias, propositis
tot tantisque in varias partes trahentibus du-
biis & disputationibus, post diuturnam accu-
ratissimamque, adhibitis diligentis, requisitisque
debitis notitiis, eorundem Rituum & Cae-
remoniarum discussionem, fieri ne poterat, ut
sine gravissimo conscientiae angore consilia tanta
providentia capta, & constitutiones tanta sa-
pientia propositae amplius differrentur? Certe
si obfirmatis Patronorum praescriptorum Rituum
Caeremoniarumque hujusmodi sensibus votisque
assensum satisfactumque fuisset, nunquam pro-
fecto advenisset tempus, verba tua usurpamus;
angustiandi vasa carnis? Nos quidem non latet,
Vobis deesse cogendi compellendique vires;
sed scimus & certi sumus, eandem inesse vobis
virtutem, quam habebant Sanctissimi Jesu Christi
Apostoli (si tamen apostolico spiritu ducti ad
Evangelium praedicandum ad remotissimos po-
pulos accessistis), qui reponentes omnem fidu-
ciam in eo, qui eos confortabat, Deo, & fer-
ventis caritatis zelo, & verbi Divini Ministerio,
non solum Gentes ad credendum perducebant;
sed credentes etiam, nova Fidei germina, col-
lectumque Jesu Christi gregem providentissime
regebant, & suaviter fortiterque incendebant,
& excitabant ad illud jucundissimum spectaculum
a Minucio Felice descriptum, praesertim
ubi ob oculos ponit laetitiam Christifidelium, qui
intentatas minas objectaque tormenta despicientes,
libertatem suam adversus Reges & Principes
erigebant, soli Deo cedebant.

§. 4. Ingenti cum animi nostri dolore, &
graviori, quam explicari possit, moerore, tuum
excepimus sane nuntium de persecutionibus istis
adversus Sacrosanctam Jesu Christi Religio-
nem savientibus: verum quod hujusmodi perse-
cutiones, si minime fuissent proscripti Ritus
Caeremoniarumque Sineses, si minime sublata
fuissent indulgentiae permissionesque laudati Car-
oli Ambrosii Patriarchae, vel definerent, vel
mitiores fierent, sive praedicandi Evangelium li-
bertas magis coalesceret, nec Christifideles ad
Idolorum templa raperentur: Haec ne ii quidem
sibi, qui res juxta humanae prudentiae regulas
dijudicant, unquam persistebunt; quanto magis
eadem in animum nunquam inducent suum
ii, quibus pro comperto exploratoque est,
quod Christiana Religio inter persecutiones fami-
per increverit adoleveritque.

§. 5. Omnibus jam notum est, in rebus ad
Orthodoxam religionem spectantibus, patientiam
sive tolerantiam, ubi de superstitione vel
idololatria agitur, nullo pacto haberi posse;
tunc enim juxta Tertullianum: *Omnis patientia hu-
jusmodi Idololatria*. Ceterum unicum ac singulare
solatium, quo Nos dolentes moerentesque con-
solamur, inde affertur, quod ex tuis literis perspi-

Pontifex
ostendit ne-
cessaria fuisse
Constitutio-
num editio-
nem.

Nec pro ob-
tinenda ear-
um obser-
vantia vi
coactiva Mis-
sionarii opus
esse.

Persecutio-
nem adver-
sus Fideles
in Sina, ob
Sedis Apo-
stolicae De-
cretis auge-
ri non potuisse.

Nullam con-
niventiam in
causa Fidei
adhiberi posse
demon-
strat.

imus, Te pro debita Apostolicis Constitutionibus, ac Decretis observantia, probe studiosum planeque accessum esse. Quamobrem fore in Patre misericordiarum, & Deo totius consolationis confidimus, ut Christiani exemplo, zelo, opera, consiliis, & monitis exciti, Orthodoxam Fidem integram, reliquiarumque gentilitatis omnino puram putamque, ad Principis etiam tenebrarum contemptum despiciamque, constanti pectore confiteri, & coram hominibus Jesum Christum confiteri non erubescant. Nam *utile est & salutare*, ut S. Cyprianus Episcopus, & Martyr verbo & opere docuit, *cum se Episcopus per firmamentum Fidei Fratribus præbet imitandum*. Interea a bonorum omnium Largitore Deo uberissimam cælestium charismatum copiam Fraternitati Tuæ apprecantes, Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater, etiam peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xix. Decembris MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Cajetanus Amatus.

Dat. die 19. Dec. 1744.

CXV.

Reformatio Tribunalium Urbis. Firmatur auctoritas Judicum Romanæ Curie, & singulorum Jurisdictionis certis limitibus præfinitur; confirmantur Decreta super Judicum reculationibus & declinationibus jam edita; & certa forma servanda præscribitur, tum in delendis Vinculis impositis super Locis Montium, Officiis Vacabilibus, & Pecuniis Depositis &c.; tum in Decretis Jurisdictionis voluntariæ in Urbe, & Statu Ecclesiastico interponendis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROMANÆ Curie præstantiam, atque præcipuam justitiæ rectè administrandæ laudem, eidem omnium ubique gentium consensu tributam, summo studio atque opera tueri curarunt Prædecessores Nostri Romani Pontifices; eaque de causâ tum sapientissimas Leges, pro rerum & temporum opportunitate, condiderunt: tum vero, quoties in Judiciorum tractatione aliqua corrigenda, rescanda, aut in meliorem formam redigenda esse censuerunt, id Apostolicis editis Constitutionibus, quarum inferius mentionem fieri sæpe contingit, præstare non omiserunt.

Reformationes Tribunalium à Romanis Pontificibus identidem peractæ.

Pontificis studium pro recta Justitiæ administratione.

Ejusdè providentiæ extra Urbem.

Item in Romana Curia.

§. 1. Et Nos quidem ipsorum vestigiis inhaerentes, ex quo Supremum hoc Justitiæ Solum Dei nutu conscendimus, inter innumeras Apostolatus Nostri curas, illam assidue præ oculis habuimus, ut tam Ecclesiastica, quam civilia Judicia, & maxima, qua par est, integritate ac fide, & rectissimo expeditoque ordine exercerentur. Itaque præter generalem providentiam, qua Ecclesiasticarum Legum conservationi, & veriori earundem interpretationi per universam Ecclesiam pro viribus prospicere non desistimus, ac præter peculiarem Tribunalium Bononiensium Reformationem a Nobis integrè peractam, per Apostolicas Nostrias Constitutiones, ex quibus aliarum etiam Provinciarum Curias, per Ecclesiasticæ Ditionis tractum, exemplum & normam capturas esse confidimus; in hac ipsa Romana Curia complures atque perspicuas edidimus significationes nostri ardentissimi studii, quo de justitiæ in Urbe rectè administranda in primis solliciti sumus; idque potissimum Nobis propositum fuit, & quum Causarum tam Ecclesiasticarum, quam

Civilium aliquas Nobis ipsis cognoscendas, ac definiendas reservavimus; & quum sæpissimè Congregationes Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ipsaque aliquando Ordinaria Romanæ Curie Tribunalia, coram Nobis sententias dicere jussimus; ac denique quum Signaturam Gratia nuncupatam, ad quam plerumque lites & controversiæ, præpedito, aut expleto in cæteris Tribunalibus cursu legitimo, & jure concessio, tamquam ad Sacram Principis Aram, deferuntur, semel & iterum singulis annis per Nosmetipsos publicè habuimus; in eaque sententiam nostram tum circa singulas propositas causas protulimus, tum verò, occasione data, circa totam judicandi rationem coram universo Judicio, & Curialium conventu aperire curavimus.

§. 2. Cum autem & diuturno nostro rerum forensium usu, & crebris gravium Virorum relationibus & querelis, compertum haberemus, nonnullos abusus in judiciali praxi Tribunalium hujus Nostre Urbis & Curie invecos esse, quibus & justitiæ cursum interverti, aut saltem retardari, & litigantium dispendia magnopere augeri contingeret; illasque potissimum controversias in longum sæpe protrahi, quæ circa Judicum, & Tribunalium competentiam, eorumque reculationes declinationesque, versarentur; Cumque jam commendatâ singulis Tribunalibus earum rerum reformatione, quæ in ipsorum potestate erant, eaque sedulo ab ipsis peractâ, satis agnovimus, memorata incommoda non omnia posse privatâ Judicum sive Tribunalium auctoritate submoveri; ad ampliorem atque absolutiorem Judiciorum Reformationem, supra dictorum Prædecessorum exemplo, deveniendum Nobis esse judicavimus.

§. 3. Quamobrem prædictorum omnium abusu cognitionem delegavimus peculiari Congregationi a Nobis deputatæ, duobus nempe S. R. E. Cardinalibus, ac septem Romanæ Curie Præstatis in præcipuis ejusdem Curie Tribunalibus actu jus dicentibus; quæ quidem Congregatio, serio studio, longaque indagine, re latos abusus notavit, atque recensuit; & providis efformatis decretis, opportuna Nobis remedia suggestit; ex quibus aliqua, quæ statim approbatione digna judicavimus, statim quoque auctoritate Nostra publicari jussimus, & observari; reliqua verò maturiori examini subiecta, diuturna consideratione, rerum ac temporum opportunitati aptare studuimus; illaque, cum iisdem fere, aliisque Viris in juris scientia & justitiæ administratione apprime versatis, Ministris Nostris, necnon cum aliquibus ejusdem Curie Nostre Causidicis, Forensi facultate doctrinæque præstantibus, communicata; tandem, hac nostra Constitutione perpetuæ legis vim habiturâ, promulgamus, edicimus, atque sancimus.

§. 4. Ac primum omnium, Jurisdictionem Judicum, & Tribunalium Romanæ Curie, quorum auctoritas a Nostra & Romani pro tempore Pontificis auctoritate profuit, nostrosque & Pontificio nomine exercetur, sartam tectam servare, ac debita veneratione ab omnibus observari cupientes; Apostolicas Nostras Literas, *De non impedienda executione Citationum, Mandatorum, aliarumque Provisionum Romanæ Curie, seu Sedis Apostolicæ* datas Anno MDCCXLII. tertio Kalendas Aprilis, quarum initium est *Pastoralis Regiminis*, omnesque ordinationes ac dispositiones in illis contentas; pœnas quoque adversus quoscumque prædictam executionem impediendes in eisdem comminatas atque statutas, cum cæteris præceptis atque mandatis, ac si prædictæ Literæ per extensum præsentibus infererentur, confirmamus, innovamus, ac de novo statuimus.

Necessitas proficendi Tribunalium Reformationem.

Deputatio Cognitionis Particularis ad hunc effectum.

Cujus Decreta jam edita sunt, partim in præsentibus promulgantur.

I. De executione Citationum, Mandatorum &c. Romana Curia.

Innovatur Constitutio edita 30. Mart. 1742.